

Til *miljøministeren* (23/8 82) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes forklare, hvorledes det er muligt politisk at skønne, om en virksomhed forurener, og ministeren bedes oplyse, hvad det er for en række virksomheder, som ikke har en meget formel miljøgodkendelse, hvor der kan blive tale om en større grad af politisk skøn med hensyn til, om virksomheden forurener eller ikke.«

Begrundelse

Ministeren afviste i sit svar af 6. august 1982 mit spørgsmål nr. 1060 med den begrundelse, at afdelingsleder i Vestsjællands amtskommunes miljøafdeling J. Hübertz Olsen ikke havde brugt ordet »uformel«. Ved at høre båndet fra radioudsendelsen er det klart, at udtrykket »ikke har en meget formel godkendelse« kun kan forkortes til »uformel«.

Da jeg går ud fra, at ministeren ønsker at få klarlagt, hvordan miljøloven administreres, er det aldeles oplagt, at Vestsjællands amtskommune også administrerer miljøloven ud fra politiske overvejelser, og at princippet, at der skal være lighed for loven, er tilside-sat. Det giver selvfølgelig muligheder for magtmisbrug over for de virksomheder, der ikke står sig godt med de politiske magthavere eller med de embedsmænd, der har politisk opbakning til at forfølge en virksomhed.

Besvarelse (27/8 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Den liste, der er knyttet til miljøbeskyttelsesloven, angiver præcist, hvilke særligt forurenende virksomheder der kræver godkendelse, jfr. lovens § 35. Tilsvarende fremgår det af § 18, at udledning af spildevand til vandløb, søer eller havet kræver tilladelse. Den nærmere afgørelse efter § 35 eller § 18 – herunder fastsættelsen af vilkår – beror på den pågældende myndigheds skøn.

Der findes en række virksomheder og spildevandsudledninger, som er etableret før lovens ikrafttræden, og som derfor ikke har været myndighedsbehandlet efter § 35 eller § 18. I sådanne tilfælde findes somme tider godkendelser i medfør af ældre lovgivning, i andre tilfælde ingen godkendelser. Det er sådanne virksomheder og spildevandsudled-

ninger, der sigtes til med det udtryk, som er citeret i spørgsmålet. I disse tilfælde giver loven visse indgrebsmuligheder. Over for virksomheder, der er omfattet af listen, kan gribes ind, hvis de giver anledning til »forurening, som ikke skønnes at være uvæsentlig«, jfr. § 44. Over for spildevandsanlæg kan gribes ind, hvis de »ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt«. Det beror således på et skøn, om der skal gribes ind over for virksomheden eller spildevandsanlægget, og i bekræftende fald hvilken karakter indgrebet skal have.

De skønmæssige afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven skal træffes inden for de rammer, som sættes af loven og regler udstedt i medfør af denne, samt af almindelige forvaltningsretlige principper. Afgørelserne træffes i første instans af kommunalbestyrelser og amtsråd. Den frihed, disse myndigheder har – inden for de angivne rammer – er udtryk for den decentralisering, som er tilsigtet ved miljøbeskyttelsesloven. Loven har derudover ved ankemuligheder sikret en kontrol med afgørelserne.

Spm. nr. 1166

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (23/8 82) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvad er årsagen til, at ministeren for kulturelle anliggender ved tildeling af tilskud til bibliotekarers deltagelse i den internationale biblioteksforening IFLAs generalforsamling forfordeler Bibliotekarforbundet, der repræsenterer 4.000 biblioteksfagligt beskæftigede, og vil ministeren endnu en gang tage fordelingen af disse tilskud op til overvejelse?«

Begrundelse

Som i de nærmest foregående år har Bibliotekarforbundet søgt kulturministeriet om støtte til deltagelse i generalforsamlingen i IFLA, som i 1982 finder sted i Montreal. Foreningen har fået afslag på sin ansøgning med den begrundelse, at ministeriet må prioritere sine tilskud, og at ministeriet mener gennem tilskud til Danmarks Biblioteksforening at have sikret folkebibliotekernes deltagelse i IFLA-arrangementet.